

R 5831 [Page 14]

பாரிசுத்த பேதுரு போதித்த பெந்தெகாஸ்தே நாளின் பிரசங்கம்

St Peters Pentecostal sermon

ஆதார வசனங்கள்: அப்போஸ்தலர் 2:21-29

பெந்தெகாஸ்தே நாளின் தனிச்சிறப்பு - அந்தீய பாலைஷ்களில் பேசுவது - இதைக் குறித்து பாரிசுத்தவானாகிய பேதுருவின் விளாக்கம் - தாவீது பரலோகத்திற்கு ஏறிப்போகவில்லை - அவர் தன்னைப்பற்றி பேசவில்லை, மாறாக இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலைக்குறித்து தீர்க்கத்திசொனமாகப் பேசினார் - இருதயத்தில் குத்தப்படுதல் - மற்ற உருவக வெளிப்பாடுகள் - இயேசு எல்லாருக்காகவும் மரித்திருந்தாலும், அறியாமையில் ஒருவரும் இரட்சிக்கப்படுவதில்லை.

“கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவனைவனோ அவன் இரட்சிக்கப்படுவான் ”
-அப்போஸ்தலர் 2:21

இன்றைய பாடம் மிகவும் சுவாரசியமான வேத ஆய்வாகும். காரணம், இது பலதரப்பட்ட சத்தியத்தைக் கொண்டுள்ளது. யேகோவா தேவன் மற்றும் இயேசுவின் பிரதிநிதிகளாகவும், வாயாகவும் செயல்படும் மாபெரும் வேலையைத் துவங்கும் முன்பு அவா;களுடைய தகுதிப் படுத்தலுக்கு அவசியமாய் இருந்த பெந்தெகாஸ்தே நாளின் ஆசீர்வாதத்திற்காக, அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவின் அறிவுரைக்கு இணங்க மேல்வீட்டறையில் காத்திருந்தனர். அந்த ஆசீர்வாதம், பழையஎற்பாட்டு நிழலுக்கு இசைவாக இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு பின்வந்த ஜம்பதாவது நாளில் கிடைத்தது - லேவியராகமம் 23:15-21, கொரிந்தியர் 15:20.

அப்போஸ்தலர்கள் பாரிசுத்த ஆவியினால் ஜனிப்பிக்கப்படுதலையும், அதோடுகூட சில அற்புத வல்லமையின் வெளியரங்கமான வெளிப்பாடுகளையும் பெற்றனர். தங்களுடைய கைகளை விசுவாசிகள் அனைவர்மீதும் வைப்பதன்மூலமாக அவ்வல்லமையை பக்ஸ்ந்தளிக்கும் சிறப்புரிமையையும் பெற்றிருந்தனர். இந்த விசேஷித்த ஆவியின் வரங்கள் சபை ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கும், தேவனுடைய விசேஷித்த பிரதிநிதிகளாக அப்போஸ்தலர்களை அடையாளமிடவும் உதவிகரமாக இருக்கும்படி தீட்டமிடப்பட்டிருந்தது தெளிவாகிறது. இவர்கள், எண்ணிக்கையில் 11பேராக இருந்தனர். அதன்பிறகு பாரிசுத்தவானாகிய பவுல் கர்த்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு மகா பிரதான அப்போஸ்தலருக்கும் எவ்வளவும் குறைந்தவராய் இராதவராயிருந்தார் (கொரிந் 12:1). இந்த அப்போஸ்தலர்களை பிரதிபலிக்கிற அவர்களுடைய போதனைகளின் வாயிலாக, இன்றும் அவர்களை நம்மோடு பெற்றிருக்கிறோம்.

பிற்காலங்களில் சபையின் சில கண்காணிகள் தங்களை அப்போஸ்தலர்கள் என்று உரிமை கொண்டாடினபோதிலும், அவர்கள் வேதத்தின்படி எந்த அதிகாரமும் பெறாதவர்களாகவும், எவ்விதமான அற்புத வரங்களை மற்றவர்களுக்கு அனுப்ப முடியாதவர்களாய் இருந்து, இயேசுவின்மூலம் தாங்கள் பெற்றிராத அதிகாரத்தை தவறாக உரிமை கொண்டாடுவர்களாக குறிக்கப்பட்டார்கள்(வெளிப்படுத்தல் 2:2). இந்த அப்போஸ்தலர்களுடைய மரணம் மற்றும் இவர்களால் வரங்கள் அளிக்கப்பட்டு பெற்றுக் கொண்டவர்களுடைய மரணத்தோடு இந்த வரங்கள் அனைத்தும் முடிவுக்கு வந்து, அவைகளின் இடத்தில் ஞானம், விசுவாசம், மற்றும் கீழ்ப்படிதலின் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளுகிற ஆவியின் கனிகள் நாட்டப்பெற்றன.

பாரிசுத்த பேதுரு போதித்தவைகளின் சருக்கம்

அப்போஸ்தலர் புதினோருபேரும் அந்தீய பாலைஷ்களில் பேசும் தங்களுடைய வரத்தை பிரயோகித்து, பாலஸ்தீனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தவிர, உலகத்தின் மற்ற அனைத்து பகுதிகளிலுமிருந்து கர்த்தரை

R5831 : page 15

தொழுதுகொள்ள வேண்டும் என்ற பிரமாணத்திற்கு இணங்க, அப்பொழுது எருசலை மில்

கூட்டிச்சேர்க்கப்பட்டிருந்த - யூதர்களுடைய கூட்டத்தில் பேசுத்துவங்கினர். அப்போஸ்தலா;கள் அவர்களுடைய உடை அலங்காரம் போன்றவற்றின்மூலம் கலிலேயர்கள் என அறியப்பட்டனர். இப்படியிருக்க, இவர்கள் வெவ்வேறு தேசங்களின் வெவ்வேறு பாலைகளை பேசியதால், கேட்டவர்கள் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்தனர். முதலில் சிலர் இவர்களை குடியினால் மதிமயங்கினவர்கள் என்றும், விநோதமாக கூச்சிலிடுபவர்கள் என்றும் எண்ணினர். ஆனால், தங்களுடைய சொந்த பாலையில், ஒவ்வொரு அப்போஸ்தலனும் பேசுக்கேட்டவர்கள், தங்கள் பாலையில் பேசுகிற அப்போஸ்தலனை சுற்றி கூட்டமாகக் கூடத் தொடர்கினர். இது அவர்களுடைய கவனத்தை அப்போஸ்தலரிடத்திற்கு தீருப்பியது மாத்திரமல்லாமல், ஒரு தெய்வீக வல்லமையை வெளிப்படுத்தி அவர்களுடைய மனதில் செய்தியை பதிவுசெய்தது.

R5832 : page 15

சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசுவானவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தமுந்து, தம்முடைய சீலீர்கள் மீது இந்த அற்புத வல்லமையை இப்பொழுது பொழுந்தார் என்பதே அந்த உபதேசத்தின் சாராம்சமாக இருந்தது. இது “என் ஆத்துமாவை பாதாளத்தில் விடார்” (சங்கீதம் 16:10, அப்2:27) என்ற மேசியாவின் உயிர்த்தமுதலை குறிக்கும் தாவீதின் தீர்க்கதரிசனத்தை எடுத்துக்கூற வழிவகுத்தது. இந்த தீர்க்கதரிசனம், இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து தேவன் உயிர்த்தமுப்பண்ணியதில் நிறைவேறியது. மாறாக, தனது கல்லறையில் மரித்தநிலையில் இன்னமும் உயிர்த்தமுதலுக்காக காத்திருக்கிற தாவீதினிடத்தில் ஒரு போதும் நிறைவேறவில்லை என அப்போஸ்தலர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். தாவீது ஒரு தீர்க்கதரிசியாய் இருந்து இயேசுவின் உயிர்த்தமுதலை முன்னரிவிக்க மாத்திரம் செய்தார்.

இயேசுவின் நீதி அவருடைய போதனைகளில் உள்ள அழகு, காரணமின்றி அவரை சிலுவையில் அறைந்தவர்களின் பகைமை, நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையால் கட்டப்பட்டிருந்த காரணத்தாலும், தங்களுடைய அதிகாரிகளின் செயல்பாடுகளால், தன்னடனை மற்றும் குற்ற உணர்வுக்கு ஏதுவாகி, தேவனுக்கு முன்பாக முழு யூத தேசமும் குற்றவாளிகளாக இருந்ததை விளக்குகிறதுமான பல்வேறு விவரங்களோடு பிரசங்கம் தொடர்ந்தது. மூவாயிரம்பேர் விசுவாசித்தார்கள். இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்று உணர்ந்து, அவரை சிலுவையில் அறைந்ததன்மூலம் மாபெரும் குற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது என்று ஜனங்கள் உணர்ந்து, கிருதயத்தில் குத்தப்படும் அளவிற்கு காரியம் மிகத்தெளிவாக இரந்தது. அவர்கள் பயத்துடனும், வருத்தத்துடனும் “நாங்கள் என்ன செய்யவேண்டும்” என்று கேட்டார்கள். அதற்கான பதில், “மனம்தீரும்புங்கள்” தேவன் கிருபையுள்ளவராய் இருக்கிறார் அவர் உங்களை மன்னிப்பார் என்பதாயிருந்தது. அல்லாமலும், அவர்களும் அவர்களுடைய அதிகாரிகளும் அறியாமையால் இந்த கேடான செயலை செய்தார்கள் என்றும், தங்களுடைய பாவங்களை உணர்ந்து தேவனிடம் மன்னிப்பு கேட்கிறவர்களை தேவன் மிகுந்த கிருபையினால் மன்னிப்பார் என்றும் அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. அவர்கள் அப்படியே செய்து, தங்களுடைய ஜீவனை தேவனிடத்தில் அர்ப்பணித்து இயேசுவை பின்பற்றுகிறவர்களாக மாறினா;

நீஸ்ரயேலுக்கு நிறும்பனிருக்கும் தெய்வீக கிருபை

யூதஜனங்கள் அவர்களுடைய மேசியாவை புறக்கணித்ததால், அவர்கள் தேவகிருபையினின்று விலக்கப்பட்டனர் என்று வேதம் அறிவிக்கின்றது. எனினும் அவர்கள் மறுபடியும் தேவனுடைய தயவுக்குள்ளாக கொண்டுவரப்படும் காலம் சமீபிதித்திருக்கிறது. உலகத்தாரின் கண்கள் குருடாக்கப்பட்டிருந்தது போல இவர்களுடைய கண்களும் பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக குருடாக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தக் காரியங்கள் தொடர்பாக சத்தியத்தைக் காணும்படி ஒருசிலரே தங்கள் புரிந்துகொள்ளுதலின் கண்கள் தீற்கக் பெற்றிருந்தனர். அவிசுவாசிகளாகிய அவர்களுக்கு பிரகாசமாய் இராதபடிக்கு இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் அவர்களுடைய மனதை குருடாக்கினான் - 2கொரிந்தியா; 4:4 என்று பரிசுத்தபவுல் இதை உறுதியாய் அறிக்கையிடுகிறார்.

ஆனால் ஏற்றக்காலத்தில் குருடான கண்கள் யாவும், செவிடான காதுகள் யாவும் தீற்கக்கப்பட்டிருக்கும் என்று தேவன் நமக்கு தீர்க்கதரிசியின் மூலம் உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார் (ஏசாயா35:5). கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவகிருபையை பற்றிய முழுமையான அறிவு முதலில் யூதருக்கும், பின்பு புறஜாதிகளுக்கும் இப்படியாக வரும். அப்பொழுது அறிவுப்புவமாக அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கும் அல்லது புறக்கணிப்புதற்குமான காலம்

உண்டாயிருக்கும். தங்களுடைய தீமையான செயல்களுக்கு பெரும்பாலும் அறியாமை மற்றும் மூடநம்பிக்கையை அடிப்படையாக கொண்டிருக்கிற இன்றைய உலகத்தில் இருக்கும் துன்மார்க்கரைக் காட்டிலும், அப்பொழுது புறக்கணிக்கிறவர்கள் துன்மார்க்கராகக் கருதப்படுவர். முழு வெளிச்சத்திற்குள் கொண்டுவரப்பட்டதற்கு பின்பு நிறைவேறும் அவர்களுடைய நியாயத்தீர்ப்பு, கர்த்தரை ஏற்றுக்கொண்டு அவருக்கு கீழ்ப்படிந்திருக்கும் படசத்தில் நித்திய ஜீவனுக்கும் அல்லது ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஆயிரமாண்டின் வாய்ப்புகள் மற்றும் வெளிச்சத்தை துணிகரமாக புறக்கணித்து அதற்கு விரோதமாக பாவம் செய்யும் படசத்தில் நித்திய மரணத்திற்குமாக இருக்கும்.

வரப்போகிற காலத்தில் யூதர்களை பொருத்தவரையில், அவர்கள் தாங்கள் குத்தினவரை நோக்கிப்பார்த்து அவருக்காக புலம்புவார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறது. மேலும் அப்பொழுது கர்த்தர் அவர்கள் மீது கிருபையின் ஆவியையும் விண்ணப்பத்தின் ஆவியையும் ஊற்றுவார்ச்சுகாரியா 12:8-10). ஆனால் மாம்சீக இஸ்ரயேலருக்கு தேவனுடைய தயவு திரும்புவது என்பது, முதலாவது ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலர்களின் எண்ணிக்கை நிறைவேறும் வரை சம்பவியாது. நாம் ஒரு புதிய யுகத்தின் விடியலில் இருக்கிறோம் என்றும், சபை வகுப்பார் கவுடிய விரைவில் இரட்சகரோடு அவருடைய இராஜ்யத்தில் நிறைவடைந்து மகிழமைப்படுவர் என்றும், அதை தொடர்ந்து தேவனுடைய கிருபை யூர் பட்சமாக கிரியை செய்யத்துவங்கும் என்றும் வேத மாணவர்கள் நம்புகின்றனர். ரோமா 11:25-32ல் பரிசுத்த பவுல் இதைக் குறித்தே போதித்தார் என்பது தெளிவாகிறது.

சாயம் அகற்றப்படும்

இந்தப் பாடத்தில் விசேஷ முக்கியத்துவம் பெற்ற மற்றொரு காரியம், இயேசு சென்ற நரகம் என்பது எரிந்தாகம் அல்ல. மாறாக பாதாளமாகிய, மரண நிலை என்பதே. தேவன் அவரை அக்கினியிலிருந்து எழுப்பாமல், மரித்தோரிலிருந்தே எழுப்பினார். வேதத்தில் மனுக்குலம் அனைத்தையும் குறித்து பேசப்படும் பகுதிகளில், நரகம், வியோல், ஹேஷன் என்ற இந்த வார்த்தையே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை நாம் நினைவுக்கறவேண்டும். ஒவ்வொரு தேசத்திலும் உள்ள நல்லார் மற்றும் பொல்லார், முதியவர் மற்றும் இளைஞர், ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் யாவரும் வேதத்தின் நரகத்திற்கே இறங்குகின்றனர். வேதத்தின்படி ஒரே சமயத்தில் சம்பவியாமல், ‘அவனவன் தன் தன் வரிசையில் (கொளிந் 15:23) என்ற ரதியில் சம்பவிக்கும் மரித்தோர் அனைவரின் எழுந்திருத்தலுக்காகவும், உயிர்த்தமுதலின் விடியலுக்காகவும் காத்திருக்கிறவர்களாக அவாக்கள் அங்கு நித்திரை செய்கிறார்கள்.

நாம் இப்பொழுது “இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனான” சாத்தான் மற்றும் பாவம் மற்றும் மரணம் ஆளுகை செய்கிற இராக்காலத்தில் இருப்பதாக வேதம் சித்தரிக்கிறது. ஆனபோதும், பாவம் சாபம் மற்றும் மரணம் அகற்றப்பட்டு, கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதம் மேசியாவின் இராஸ்யம் மூலமாக மனுஷ சந்ததியின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரையும் சென்றடைந்து, நித்திய ஜீவனுக்கான வாய்ப்பை அனைவருக்கும் தருகிற புதிய யுகமாகிய மேசியாவின் இராஜ்யத்தை, மனுக்குலத்தை ஆசீர்வதிக்கிற தீவ்விய நாளில் மகிழமையான விடியலாக சித்தரிக்கிறது. இது ஆவிக்குரிய நிலையில் சபை பெற்றுக்கொள்ளுகிற மகிழமை, கனம் மற்றும் அழியாமையை பெற்றுக்கொள்வதற்காக தற்போது அருளப்பட்டிருக்கும் வாய்ப்பைப் போல இல்லாமல், ஏதேனில் இருந்து கல்வாரியில் மீட்டுக்கொண்ட அனைத்துமாகிய மனித பரிபூரணத்துக்கு திரும்பும் வாய்ப்பாக இருக்கும்.

நமது பொன்னான வாக்கியம் – அதன் அழகு

இங்கு நமது பொன்னான வாக்கியமாகிய 21ம் வசனத்தின் அழகை நாம் காண்கிறோம். உண்மையான இருதயத்தோடு காத்தரை நோக்கிக் கூப்பிடுகிற அனைவரும் பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து மீட்கப்படுவார்கள் என்பதை இயேசுவின் மரணம் உறுதியளிக்கிறது. இந்த ஆசீர்வாதத்தை விரும்பி சேர்ப்பதற்கான போதிய புரிந்துகொள்ளுதலுக்குரிய நிலைக்கு அனைவரும் கொண்டுவரப்படுவார்கள் என்றும் உறுதியளிக்கிறது. புறஜாதியாரும் நாகாஜைகம் அடைந்த தேசத்தின் பெரும்பான்மையான ஜனங்களும், யூதர்களும் தற்போது கேட்கும் செவிகள் பெற்றிராதவர்களாக இருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு தேசத்திலும் உள்ள வெகுசிலரே தற்போது இந்த பெரிதான ஆசீர்வாதத்தை பெற்றுள்ளனர். தேவனுடனான உறவிற்கு தீரும்பக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இவர்களே தங்களுடைய அந்நியப்படுத்தப்பட்டிருந்த நிலையிலிருந்து தற்போது காப்பாற்றப்பட்டு

இருக்கிறார்கள். மேலும் இவர்கள் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில், மகிழ்ச்சிக்கும், கனத்துக்கும், அழியாமைக்கும், மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் உள்ள பங்கிற்கும் இறுதியாக இரட்சிக்கப்படுவார்கள். இவர்கள் மூலம் உலகளாவிய ஏதேனில் நித்திய ஜீவனுக்கான வாய்ப்பளிப்பதற்கு மனித சந்ததியில் ஒவ்வொருவருக்கும் சத்திய வளரிச்சத்தின் ஆசீர்வாதமும், அறிவும், மேம்படுத்துகிற வல்லமையும் இறுதியில் சென்றடையும்.

அரண்மனைகள்

படி அல்லது படிக்கட்டின்றி, அங்குமிங்குமாக மாடம் அமைத்து, காற்றில் அரண்மனையைக் கட்டுகிறவர்கள் கட்டட்டும். கால்களால் ஏறுவதற்கு பதிலாக, இறக்கைகள் எடுத்து பறக்கட்டும். தங்களுடைய மணிகோபுரங்கள் வானத்தைத் தொடவேண்டும் என நினைக்கட்டும். நானோ என்னுடைய அஸ்திவாரத்தை ஆழுத்தில்லைவத்து, நான் ஓடும்முன்பு தவழ கற்றுக்கொள்கிறேன். தன்னுடைய அஸ்திவாரத்தை மிகத் தாழ்வாக வைக்க கன்மலைக்குள் தோண்டுகிறவன், தாமதித்தாலும் ஏற்ற சமயத்தில் நிச்சயம் உயர கட்டுவான்

- கிறிஸ்டோபர் ஹார்வே

